

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhiepiscopale, Sibiiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Principiile fundamentale ale civilizațiunii.

IV.

Renașterea organismului lăncezit pretinde să i-se întindă forțe noi. A fost neîncunjurat de lipsă deci, să se caute și să se găsească pe seama vieții spirituale a omenimei o bază nouă. Din ruinele lumii antice putea fără îndoială să se nască o nouă civilizație, să încolțească și să crească, dar spre acest sfârșit se cerea un ideal nou. Și într'adevăr vedem, că ideale nouă vin alese ca temelie pe seama civilizației de nou încolțite. Lumea antică umblă după frumseța corporală, ori se pleacă în fața forței fizice. Oamenii din noua epocă au început să umble după frumseța *spirituală* și să se plece în fața ajutorului *moral*. Centrul puterii de gravitație vine acum mutat în *interiorul* omului. Spiritul omului vine recunoscut ca izvor al vieții sociale, politice și istorice. Înălțarea inimei omenesti, perfecționarea morală, desvoltarea spirituală a individului, acestea formează acum problemele principale pe seama societății. Toate celelalte au o importanță de a doua mână, subordonată. „Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și aceste toate se vor adăoga vouă”. (Matei VI. 33). Vor veni la voi dela sine! Așa spune evanghelia.

Sub împărăția lui Dumnezeu e înțeleasă aci viața desăvârșită în lume, viața întemeiată, nu pe domnia puterii, pe domnia egoismului dur, ci pe bazele iubirii generale, ale dreptății dumnezeiești, ale recunoașterii tuturor drepturilor legale pe seama individului. Venirea acestei împărății e condiționată de străformarea morală a omului, de reînnoirea întregii sale ființe interne. „Adevărat, adevărat grăesc ție, — a zis Isus Cristos către Nicodim, —

dacă nu se va naște cineva de sus, nu va putea vedea împărăția lui Dumnezeu”. (Ioan III. 3). Iar altădată Cristos a grăit: „Nu va veni împărăția lui Dumnezeu în cias știut, nici vor zice, iată aici, sau iată acolo, căci împărăția lui Dumnezeu *între voi este*”. (Luca XVII. 20. 21).

Acesta e noul ideal, un ideal vecinic, iar nu temporal. Idealele Greciei și ale Romei antice și-au trăit traiul, de aceea a trebuit să se stângă și lumea antică. Dar noul ideal, relevat prin creștinism, n'are margini, nu poate fi definit și nici atins. „Fiți desăvârșiți, precum desăvârșit este tatăl vostru cel din ceruri”. (Matei V. 48). Aceasta e moștenirea mântuitorului lăsată lumii, oamenilor din lume. Moștenirea aceasta e chezașia nesfârșitului viitor al civilizațiunii noastre. Noua cultură, — care chiar și în spirit creștinesc, cu facultățile sale de neexhaustat, trebuie să se perfecționeze mereu, — pentru reînnoirea și desvoltarea sa ulterioară va găsi totdeauna izvoare nouă.

Avem în urma noastră o istorie de aproape două mii de ani a creștinismului. Suntem astăzi în stare să cuprindem și să măsurăm procesul intern, decurs cu succes, al desvoltării sale, și gradul puterii sale de influență asupra conștiinței și a vieții omenimei, dar să și constatăm totodată, că creștinismul totuși nu și-a desvoltat încă întregul cuprins al însemnătății sale, încă nu și-a rostit ultimul cuvânt. În scopul realizării împărăției lui Dumnezeu pe pământ omenimea are să mai isprăvească încă o muncă grea, neîntreruptă, față de sine însăși, față de educația morală a inimei omenesti. Evanghelia a deșteptat multe sentimente bune, a atins coarde în inima omului, cari până aci îi erau necunoscute, și a scos din ele tonuri de o frumseță fermecătoare și de o forță iresistibilă. Dar tonurile acestea încă nu sunt contopite într'un acord puternic, care să fie imnul

iubirii și al adevărului, ajunse ambele la triumf.

Dacă știința vrea să înlocuiască religia, atunci trebuie să-i primească și datorințele. Și dacă reclamă pentru sine vre-o preferință, atunci dătoare e să dea omenimei mijloace mai puternice, să-i arate un drum mai bun, pe care să ajungă mai iute la realizarea scopurilor finale ale vieții, — decum o face aceasta religiunea. Și știința se arată gata a o putea face aceasta. Ea anunță în mod triumfător, că *numai* știința poate să treacă oamenii la un viitor mai bun. „Dacă voim să facem în general cunoscute condițiunile dela cari depinde progresul celei mai noi civilizațiuni, — spune Bukle, — trebuie să o căutăm în istoria îngrămădirii și a extinderii științei intelectuale. Aparițiunile fizice și principiile etice firește că provoacă din când în când însemnate confuziuni în progresul general al lucrurilor, în cursul vremii însă ajung iarăși toate în ordine și în echilibru, lăsând în modul acesta legilor intelectuale libertatea acțiunii, cu totul independent de forțele inferioare și subordonate”.

O astfel de afirmare categorică se bazează pe părerea, că întreaga desvoltare colosală, care se arată în civilizația noastră, înseamnă în prima linie o mișcare intelectuală, și că progresul moral al societății stă în dependență directă cu înmulțirea cunoștințelor. Dar o astfel de judecată denotă o necunoaștere a inimei omenesti, o neînțelegere cu privire la aceea, că ce rost are știința și ce poate ea presta!

Terenul științei e vast; ba dacă vrem așa, e chiar nemărginit. Problemele ei sunt mari. Atâta a făcut știința pentru omenime, și va face și mai mult, încât numele ei deja trebuie să fie conziderat din partea fiecărui om cugetător ca sfințit. Dar puterea motrice a progresării culturale nu e intelectualitatea,

și învățătura *singură* nu îndreaptă moravurile!

Știința lărgeste orizontul spiritual al omului, îi desvoaltă forțele intelectuale, îi mărește puterea asupra naturii. Dar spre a da omului renașterea spirituală, spre a-l înălța moralicește, știința, *fără cooperarea religiunii*, nu e capabilă.

Să abandonăm calea lungilor explicări și să ne aducem aminte de ex. de panamisti din Francia. Erau între ei senatori, deputați, redactori dela ziare cu influență, tot oameni cu bogate cunoștințe, cu facultăți însemnate și totuși, peste tot luați, o grămadă de *escroci*. E întristător, dar e foarte natural. Inima omului vine mișcată de una și aceeași patimă, fie că bate în pieptul unui cugetător progresist, ori în al unui simplu muncitor. Pescariul din Galilea, care nu știe să cetească și să scrie, poate să stee moralicește mai sus decât o duzină de filozofi, de oameni ai științei. Dacă asemănăm de ex. icoana etică a lui Baco de Verulam, părintele științei empirice, cu a sclavului negru, descris în „*Coliba unchiului Tom*”, ne vom convinge, că educația poate să schimbe formele păcatului, poate să-l nobiliteze, dar nu poate să stârpească răul, să nobiliteze moravurile. Nu e treaba științei deci, ca prin o reînnoire a inimei omului să-l conducă pe acesta pe calea care duce la realizarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ!

O declarație. Față cu știrile răspândite despre angajamentul luat din partea coaliției ca să urce contingentul de recruți, domnul prim-ministru *Wekerle* a declarat în ședința comisiunii financiare, ținută Miercuri, că guvernul nu a luat în privința aceasta absolut nici un angajament. Pactul legat cu Coroana, e identic cu programul guvernului. Despre o situație critică în care s'ar afla guvernul ungar, nici vorbă nu poate să fie.

FOIȘOARĂ.

Sfântul marele mucenic Dimitrie.

Viața și pătîmirea.

(Urmare).

Bucuria și mânia. O negrăită bucurie a făcut între Tesaloniceni neașteptata isbândă a lui Nestor. Tot poporul care era de față a strigat de bucurie cu glas mare și nesfârșit, dorind să îmbrățișeze pe biruitor și să-l mulțamească și să-l slăvească. Dar pe cât se bucurau Tesalonicenii, pe atât, ba cu mult mai mult s'a mahnit Împăratul, care își perdea pe prietinel, la care ținea așa de mult, și se simțea rușinat prin bucuria poporului, care lui i-se părea că arată atâtea semne de bucurie mai mult că să-l umilească și să-l supere.

Mucenicul Nestor. Întăritat în supărarea sa de nesfârșitele strigări de bucurie ale poporului, împăratul în loc să răsplătească cu daruri pe biruitor îl chemă la sine și i zise:

Spune-mi mie, tinărule, cu ce fel de farmece ai biruit pe Lie, pe nebiruitul Lie,

care pe atâți bărbați mult mai puternici decât tine, cu ușurință i-a biruit.

— Află împărate, a răspuns Nestor, că eu nu cu farmece, ci cu ajutorul lui Christos, a singurului și adevăratului Dumnezeu, am biruit pe Lie.

Auzind împăratul, că Nestor este creștin și văzând cum împotriva poruncilor împărătești și în fața poporului adunat se laudă că este creștin și că cu puterea lui Christos a biruit pe Lie, a poruncit unui boier numit *Marcian*, ca fără zăbavă să scoată pe Nestor din cetate și să-l ucidă, ca să bage groază și frică în cei ce-l slăveau și să smerească pe creștini.

Încă în acel cias Nestor a fost tăiat, și așa s'a împlinit prorocia lui Dimitrie, că și pe Lie îl va birui și pe Christos va mărturisii.

Turburarea împăratului. Dar împăratul nu află chip de mângâiere pentru perderea scumpului său Lie. Bucuros ar fi dat el nesfârșite bogății, chiar și o parte din împărăția sa, numai să-l mai aibă viu lângă sine. Ziua întreagă și toată noaptea a petrecut-o numai în dureroasa tănguire pentru prietenul său. În neliniștea și turburarea lui i-se părea și lui și se părea și altora,

că de mahnire ori se va îmbolnăvi greu ori va inebuni.

A doua zi căutând înzadar să se mângâie și să se liniștească, s'a întâmplat că oare cine l-a vestit, că pe Nestor Dimitrie l-a fost îndemnat și întărit ca să iese la luptă și să ucidă pe Lie.

Atunci împăratul stăpănit numai de supărarea sa pentru moartea prietinelui său Lie, n'a voit să știe nimic de vitejia și înțelepciunea lui Dimitrie, de care mai înainte gândea că are să se folosească, fiind peste fire turburat, ca ieșit din mînte a dat poruncă slujitorilor, că deoarece Lie la îndemnul lui Dimitrie înfapt în sulite a murit și ei să-și infigă sulitele în Dimitrie, ca și el de sulite să moară.

Mucenicia sfântului Dimitrie. Deci în revărsatul zorilor, în ziua de 26 a lunii lui Octomvrie, pe când sfântul ingenunchiat își făcea rugăciunea sa de dimineața, ostașii trimiși de împăratul au intrat în temniță la sf. Dimitrie. Când i-a văzut că vin, sfântul s'a sculat dela rugăciune și a eșit înaintea lor, ridicând spre cer mâna dreaptă, și dându-se lor de bunăvoie spre junghiere — adevărat ca un mieluleț nevinovat. Ostașii l-au străpuns cu sulitele lor, cea dintăiu

sulită pătrunzându-i coastele în partea dreaptă, în locul în care a fost împuns și Christos Domnul pe cruce fiind.

Așa inchipuind el patima Mântuitorului și-a dat sufletul în mâinile aceluia, a cărui evanghelie o propovedu-i-se, ca un apostol. Trupul lui neînsuflețit a fost lăpădat cu necinste pe pământul gol; iar noaptea în taină a fost ridicat de către creștini și înmormântat.

Și n'a fost un singur creștin în acele locuri, care știind cine a fost sf. Dimitrie să nu fi plâns cu amar moartea lui. Ba și păgânii, cari l-au cunoscut multă vreme cu durere l-au jelit ca pe un Domn fără seamă de bun, drept, milostiv, înțelept și purtător de grije pentru binele obșteșc.

Pomenirea lui, pildă vie. Pomenirea sfântului marelui mucenic Dimitrie o prăzuim în fiecare an la 26 Octomvrie. În această zi datori suntem cu toții să ne aducem aminte de faptele lui, și din ele pildă luând să ne îndemnăm ca în orice stare sau deregătorie ne-am găsi, binele obșteșc să nu-l nebagăm în seama noastră, ci toată silința să ni-o dăm ca să-l înălțăm, cum și sfântul marele mucenic Dimitrie a făcut. Din silințele lui pentru binele patriei sale să

Noul profesor de românește la universitatea din Cernăuți.

Sub titlul acesta serie domnul N. Iorga în numărul ultim din „*Neamul Românesc*” următoarele:

Dr. Sextil Pușcariu a fost numit profesor de limba și literatura românească la universitatea din Cernăuți în locul bătrânului dl I. G. Sbiera, pensionat.

Tinărul profesor pe care, spre norocul ei, îl capătă Bucovina românească, e Brașovean, dintr'un neam cunoscut și respectat, dintr'o familie a cărei viață poate fi model pentru oricine.

A făcut studii de filologie la cei mai buni profesori din Apus și e astăzi unul dintre cei dintâi filologi ai noștri. A scris în nemțește lucrări care dovedesc și pătrundere, și o uriașă răbdare. A tipărit de câteva luni de zile numai un dicționar al elementelor latine din limba noastră, care a întâmpinat la toți oamenii competenți — afară de un dușman personal — primirea cea mai călduroasă. De câțiva timp, Academia Română i-a făcut deosebita onoare de a-l însărcina cu redactarea dicționarului limbii românești, care a găsit în sfârșit omul de realitate și măsură ce-l poate duce în termen scurt la bun capăt. Știind să-și potrivească silințele cu scopul ce-l urmărește, deprins, ca un om cu totul modern, a prețuit timpul său ca și pe al altora, spirit cumpătat și luminos, înzestrat cu însușirile caracteristice ale scriitorilor pe cari Brașovul i-a dat literaturii noastre, Sextil Pușcariu va mântui de sigur la termenul fixat marea operă care i-s-a încredințat și la care lucrează cu puterea și disciplina ce se cuvine.

Acesta e omul de știință. Dar noul profesor de literatura română la Cernăuți e și un înțelept de literatură. A scris însuși, în cea dintâi tinerețe, schițe, în cari se întâlnesc însușiri. De atunci, cu toată ocupația sa obositoare și absorbantă, a urmărit necontenit întreaga noastră dezvoltare literară. Schițele critice tipărite în „*Luceafărul*” din Pesta, ca și rapoartele la unele publicații de filologie germane, arată în el, nu numai un judecător drept, dar și una din acele firi calde, vibrante, primitoare de frumusețe și pătrunzătoare de suflete, cari sunt singurele chemate a vorbi despre ce poate da mai scump ființa morală a unui om: scrisul, în care i-se cristalizează gândul cel mai adânc și cea mai aleasă simțire.

D. Pușcariu va fi și un bun profesor de istorie literară.

E însemnat pentru împunerea conștiinței românești în Bucovina că acel care e chemat să înăruiească puternic asupra tinerilor noștri de acolo e un desăvârșit de bun Român, care, în loc să vorbească în vânt despre știința universală și rece, în loc să se închine modernismului fără hotare, își dă samă pe deplin că toate manifestările vieții unui popor sunt strâns legate între ele și că nu e nici una

care să nu fie menită a sprijini înaintarea poporului din care ele se ridică.

Fire bună și prietenoasă, fără ambiții cari îndușmănesc toată lumea, iertător și față de dușmanii pe cari nu i-a meritat, dr. Pușcariu va fi prin viața sa însăși și un factor de educație pentru tinerimea bucovineană și familia sa fericită va fi o învățătură într-o societate în care prea adeseori din vălmășagul neamurilor rezultă forme urâte ale egoismului american.

Cred, că dl Pușcariu nu va râvni o situație științifică mai strălucită din punct de vedere material și că-și va cheltui viața într-o îndeplinire uneia din cele mai meritorii opere ce se poate îndeplini în toată întinderea neamului.

Într'un ceas bun, prietene!

Statua lui Alexandri.

Dintre multele vorbiri rostite cu ocaziunea dezvălirii monumentului lui Vasile Alexandri, ridicat în Iași, dăm discursul domnului Ioan Kalinderu, prezidentul „*Academiei Române*”, care a fost de cu-prinsul următor:

„In toate timpurile s'a socotit, că o națiune se onorează când aduce prinos de recunoștință aleșilor săi.

Această admirație către cei cari depășind măsura comună omenească au lăsat o moștenire de glorie și au înăvuit patrimoniul de amintiri, care este comoara scumpă a neamului, se manifestă în mai multe feluri. În deosebi sculptura a fost privită totdeauna printre cele mai înalte arte, pentru că ea are menirea să înfățișeze în falnice monumente pe piețele publice, chipul iubit al celor slăviți.

Înălțând dar această statuă lui Vasile Alexandri, nu ne împlinim decât o mică parte din datoria către dânsul, acum după aproape încheierea unui veac dela nașterea sa.

În adevăr, nu ne mai despart decât 15 ani de centenarul zilei care a dat României pe cel mai drag poet al său, „pe acel Rege al poeziei, vecinic tânăr și fericit, pe veselul Alexandri”, cum a zis atât de bine Eminescu, amicul și nobilul său rival.

În deosebi, Academia Română, în numele căreia am cinstea să vorbesc și din care neuitatul Alexandri a făcut parte încă din 1867, se simte mândră că a luat acum câțiva ani inițiativa ridicării unui monument în Capitală, același care a ilustrat o vreme îndelungată. Urmele ce a lăsat în sinul ei, prin împotrivirea sa energică la tendințele, cari îndrumau dezvoltarea limbei pe o cale greșită, prin poeziile și lucrările cetite în ședințe publice, cum și sentimentele sale adevărat colegiale, vor rămâne în veci neșterse.

În acest an, când serbăm roadele ce a dat în toate domeniile vieții, o fericită domnie de 40 de ani, inaugurarea monumentului ce s'a desvâlit înaintea noastră

ne amintește că și bardul dela Mircești a fost 40 și mai bine de ani podoaba literaturii și fala țării noastre.

Adunând nestimatele poezii populare, Alexandri a scos la lumină adevăratele scrisuri de nobilime ale țaranului român, care, cu toată viața lui atâta timp năcăjită și apăsată, a păstrat în inimă o tainică parte, în care au înflorit cele mai gingașe cântece.

A preamărit cu o caldă iubire de neam gloriile străbunilor noștri, dela Sentinela Română până la vitejii Domni ai țării.

Și tot el a avut rara fericire să cânte în versuri pe voinicii din Vaslui, pe toți ostașii cari sub conducerea M. S. Regelui, au reînviat faima din trecut. În însuflețirea sa pentru bravura flăcăilor țării, vultani și șoimi de munte, el n'a uitat femeile române, cari la îndemnul „Doamnei încoronate de a binelui splendoare”

Spălând al luptei sânge
Cu mâni aristocrate,
Au luminat poporul
Prin legea Provedinții,
Că nu există ranguri
În fața suferinții.

A lucrat la redeșteptarea țării și la înființarea României noi, nu numai cântând mântuitoarea unire cu splendide versuri ca acestea:

Hai la Milecov cu grăbire
Să-l secăm dintr'o sorbire
Și să treacă drumul mare
P'ale noastre vechi hotare,

oi și ca bărbat de stat, ca diplomat, căștigând țării în străinătate simpatii neprețuite, ca aceea a lui Napoleon al treilea. În acest scop el s'a slujit de toate armele de convingere pentru a înlătura din cale pedecile ce se puneau înălțării noastre.

A contribuit la îndreptarea multor rele din viața noastră socială prin scrieri ca cele teatrale și îndeosebi la desrobirea Țiganilor dând cel dintâi exemplu.

Patriot cald și luminat nu se putea să nu fie și dinastic și să nu aibă — din sentiment ca și din rațiune — un adevărat cult pentru familia regală, care la rândul ei îl privea și îl primea ca pe un amic prețios. Firea poetică și entuziastă a M. S. Regelui, care a ilustrat numele de Carmen Sylva, îl atrăgea așa încât o adevărată prietenie artistică s'a stabilit între aceste două spirite înalte. De aceea printre număroasele cununi închinare cu pietate pe sicriul marelui și blândului răposat, era și una pe care s'a scris: Carmen Sylva, iubitelui poet.

M. Sa Regina a tradus în limba germană mai multe din poeziile bardului, unele încă nepublicate, iar Alexandri în semn de recunoștință i-a oferit în 1883, toate acele versuri scrise de mână lui într'un album, cu dedicația:

Ca tămăia la altaruri
Ca dorințele la stele
Lângă tronul Carmen Sylvei
Mergeti versurile mele!
În cupa ei de aur
Ea bea numai lumină
Și pentru a Sale buze
În veci cupa e plină!

Leontie s'a simțit deplin sănătos și sculându-se a dat mărirea lui Dumnezeu și laudă plăcutului lui, marelui mucenic Dimitrie.

3. *Mir de moaște.* Drept mulțămintă pentru vindecarea sa minunată, Leontie s'a apucat să dărâme biserica cea mică și în locul ei să zidească alta mare și strălucită. Și după ce au îndepărtat dărâmurile, pe când săpau lucrătorii la șanțuri pentru temelii, au aflat moaștele sfântului marelui mucenic întregi și nestricate, din care ca din un izvor neseecat a isvorât și a curs mir bine mirositor, umplând întreagă cetatea de mirezme.

Deci s'a adunat mare mulțime de popor să vadă această minune și cu bucurie a luat moaștele sfântului din pământ, iar mulțime nenumărată de bolnavi s'a vindecat ungându-se cu mirul care curgea din sfintele moaște. Iar Leontie bucurându-se mai mult pentru aflarea sfințelor moaște decât pentru vindecarea sa, a isprăvit în grabă biserica și o a înfrumusețat cu neprețuite podoabe de aur, argint și petri scumpe. În același timp a tocmii argintari meșteri ca să facă o raclă ferecată în aur și argint și împodobită cu petri de mult preț, în care se așeze sfintele moaște ale marelui mu-

Sunt multe scrisori ale lui către soția sa și către prieteni, din cari se vede cum era rugat să vie în casa domnească și să rămână acolo cât mai mult. În acea vreme a alcătuit el frumoasa inscripție, care împodobește minunatul castel ridicat de M. Sa Regele în creerii Carpaților:

„Eu Carol și al meu popor
Făcut-am într'un gând și dor
În timp de lupte-al meu regat
În timp de pace-al meu palat!”

Iată câteva extrase scurte din scrierile lui publicate, cari arată felul relațiilor sale cu Suveranii noștri:

La 25 Iulie 1880 scrie soției sale: „Doamna și Vodă pleacă Marți la Sinaia. Nu vor să mă lase a mă porți înainte. Voi plecă dar Mercuria viitoare.”

Tot dânsul la 3 Maiu 1882:

„Regina mi-a trimis răspuns să nu plec de aci până nu mă va vedea.”

În August 1886: „Am venit ieri la Sinaia și am fost primit cu mare bucurie de Maiestățile Lor. Amândoi m'au întrebat de mata și le-am răspuns, că dorul Margaretei te-a silit a merge îndată la Mircești.

Dela Curtea-de-Argeș scrie la 12 Octombrie 1880:

„Am sosit aci ieri cu Regele și Regina și ne întoarcem mâine la Sinaia. Sfințirea bisericii a fost favorizată de un timp minunat. Mii de oameni în costume naționale încunjurau biserica. După servirea sfințirii și a liturgiei, Regele a pronunțat în gura mare un minunat discurs plin de idei și de simțiri înalte. Apoi după răspunsul lui Mitit'a a venit rândul meu. Din capătul scării adresându-mă poporului adunat, am cetit cu glas tare oda ce cunoști. Ea a produs mare impresie mai cu seamă versurile următoare:

„Un singur om de viață tare
Cuprinde mii de oameni tari,
Precum o ghindă în coajă-i are
Un verde codru de stejar!”

Tot poporul le-a înțeles și a strigat ura!”

Plecând din Curtea de Argeș, scrie, la 14 Octombrie, dela Castelul Peleş:

„După dorința regelui, am compus legenda sfințirii bisericii dela Argeș, care se leagă cu acea a meșterului Manole. Toți spun că am reușit foarte bine. Acum îmi rămâne de a plecă dela Sinaia, însă nu vrea regele să mă lase a părăsi Castelul.”

În corespondența sa, mai ales din anii din urmă, sunt o mulțime de părți de felul celor ce cetii.

În amintirea ce poartă veșnic falnicului poet, care le-a înveselit de atâtea ori inimele, căci a petrecut multe veri în Castelul Peleş, MM. LL. Regele și Regina au binevoit prea grațios a mă însărcina să depun coroana cu inscripția făcută de însăși Suverana:

„Tout de même nous irons bras des-
sus bras dessous à la Postérité!”

cari sunt cuvinte ce-i zicea adesea poetul, și:

luăm pildă a ne iubi și noi patria și cum el a zis, a jertfi tot pentru binele ei chiar și viața de va fi nevoie. Cum el credincios până la moarte a fost legii creștinești: așa și noi legea și credința să o păzim ca ochii din cap și cu drag să povățuim și pe alții la cunoașterea adevărului; mai mult: pentru legea lui Christos, care veacuri întregi, ca de mână a dus și scos dela peire pe strămoșii noștri, dacă voim ca și pe noi să ne ocrotească și să ne apere de peire: în sfințenie și cinste să o păstrăm și de va fi trebuință și avuții, și mărirea chiar și viața să o jertfim, cum sfântul, marele mucenic Dimitrie prin fapta sa pildă ne-a dat. Numai așa făptuind vom fi și noi vrednici să se reverse și peste noi harurile dumnezeiești, cari peste sfântul marele mucenic Dimitrie cu îmbelșugare s'au revărsat.

B. Minunile.

Ca și Sfântul Marele Mucenic Gheorghe, Sfântul Marele Mucenic Dimitrie multe și negrăite minuni a făcut. Din aceste noi pomenim aici numai câte-va și anume:

1. *Strivirea Scorpiei.* Când Sfântul, Marele Mucenic Dimitrie se află aruncat în temnița cea umedă, între multele jigă-

nii, cari foiau pe lângă dânsul, a venit și o Scorpie mare vrând să muște pe Sfântul de picior. Iar sfântul, făcându-și sfânta cruce și zicând: Întru numele lui Christos, care a zis să calcăm peste șerpi și peste scorpii, a călcat cu piciorul scorpia și-a strivit-o, rămânând nevătămat.

2. *Vindecarea lui Leontie.* După oare care vreme, cu voia și cu porunca milostivului Dumnezeu, Sfântul Marele Impărat Constantin a biruit pe gonaci și pace a dăruit creștinătății întregi. Atunci pe mormântul Sfântului Marelui Mucenic Dimitrie, credincioșii creștini au ridicat o biserică mică, în care se săvârșiau multe minuni și se vindecau tot felul de boale.

Și era în părțile Iliricului un boier foarte bogat și mult slăvit pentru bunăta-tea lui. Numele lui era Leontie. El căzuse la grea boală, și înzadar cheltui-se mulțime de bani, că nici un doftor nu-l putuse vindeca.

Acest Leontie, auzind de minunile, ce se săvârșiau în biserica sfântului Marelui Mucenic Dimitrie, a poruncit slujitorilor săi de l-au dus la biserica Sfântului Dimitrie în Tesalonic. Și așezându-l pe locul unde erau îngropate moaștele sfântului, deodată

cenic, făcător de minuni. Și isprăvinduse minunata raclă, cu bună rânduială Leontie a pus într'însa moaștele sfântului mucenic, iar racla cu moaștele a așezat-o în biserica cea strălucită a marelui mucenic Dimitrie, cea zidită cu cheltuiala lui Leontie.

4. *Oprirea sfințelor moaște și giulgiul sf. marelui mucenic Dimitrie.* După ce a înzestrat biserica cu mari moșii, Leontie având să se întoarcă în patria sa, voia să iee cu sine o parte din moaștele sfântului. Marele mucenic i-s'a arătat însă și i-a poruncit să nu îndrăznească a lua ceva din moaștele lui. Deci Leontie a luat numai giulgiul cel muaiat în sângele sfântului și punându-l într-o raclă de aur l-a dus cu sine. Pe cale fiind o furtună mare s'a descărcat și un rău pe care avea să-l treacă ieșise și se revărsase din alvie, așa că Leontie se afla în strâmtoare: să stea pe loc nu avea unde, să treacă râul îi era frică de inec. Atunci i-s'a arătat sfântul marele mucenic Dimitrie și i-a zis: Ia în mâinile tale racla cu giulgiul și treci râul fără teamă. Și făcând el așa, a trecut râul cu toți ai săi nevătămați.

(Va urma).

„Trăi-vei stea iubită în luminoasă veșnicie.

„Carmen Sylva Elisabeta“.

Mai fericit de cât cei mai mulți poeți, onorurile lumești nu i-au lipsit. Alexandri nu le cerea, ci le primea cu liniștea omului care știe că și el poate să zică, ca acel Orațiu pe care l-a cântat: „Exigi monumentum aere perennius“.

Ne bucurăm, înalt prea Sfințite și Onorată adunare, de înălțarea acestui monument! Dar Alexandri mai are unul, mai glorios și mai veșnic, săpat de el însuși în inima tineretului, a soldatului, a țaranului, a tuturor Românilor.

Soția și familia să fie mândre de aceste sentimente de recunoștință, cari sunt cea mai scumpă și mai neperitoare moștenire.

Printre plăcerile vieții mele socotesc relațiile mai intime și simpatia ce mi arăta Alexandri, începând din 1882. Precum îmi destăinuise de atâtea ori bucurii și proiecte, îmi exprimă chiar în Februarie 1890 la Paris, unde reprezentă țara și era reținut în pat, îngrijirea de viață și regrete pentru piedicele ce întâmpină în cale.

Nu era el omul care să se ferească de muncă, căci atât ca ministru și plenipotențiar, cât și ca simplu cetățean, a stat neclintit în slujba țării, cu fapta și cu condeul. El a adăugat la drepturile ce are Românismul de a fi respectat și a dat un nou farmec, o nouă vioiciune limbii românești, al cărei apărător zeos a fost.

Cred dar că nu pot sfârși mai bine, decât exprimând aceea ce simțim cu toți, adevărat că operele lui vor rămâne vii cât timp va exista un popor și o limbă românească!

Din protopresbiterate.

Convocare.

Prin aceasta se convoacă onorata preoțime tractuală la conferința preoțească anuală, care se va ține la *Mercuri*, în 8/21 Noemvrie a. c. (Arhang. Mihail-Gavril) în școala noastră din Turda cu următorul

Program:

1. La orele 8 serviciu divin, împreună cu invocarea sf. dub, celebrat în biserică prin preoții: Ioan *Ghibu*, protopop onor., Ioan *Iliescu* și George *Murășan*, parohi. Predica ocazională o va rosti părintele Atanasie *Hoportean*.

2. La orele 10 și jum. deschiderea conferinței prin prezidentul-protopresbiter; constatarea membrilor prezenți și constituirea biroului.

3. Discuție asupra modului cum s'a servit și predicat.

4. Referada notarului sinod. protop., părintelui Vincențiu *Orăsan*, asupra înaltului rescript konzistorial nr. 4276 ep. referitor la achiziția caselor protopopești și propunerea în afacere.

5. Fiecare preot va înainta la acest oficiu până în 4 Noemvrie a. c. raportul ordinar prin cercularul konzistorial nr. 6194 B., distribuit de aici la 3/VIII. c. sub nr. 633 protop., arătând mersul afacerilor parohiei și fondurile ce s'au înființat sub păstoria parohului.

Asupra acestor rapoarte va face referadă părintele Ioan *Opris*.

6. Referada (critica) comisiunii examinate în conferința trecută (membrii: Vasile *Orăsan*, George *Cimoca* și A. *Badiu*) asupra lucrării făcute de parohul Ioan *Hoportean*: „Cari sunt scăderile cele mai înrădăcinate în poporul nostru“ etc. . . .

7. Tema: „Indatoririle preotului față de școala confesională, al cărei director este, și cauzele cari împiedică o înaintare mai vădită pe terenul școlar“ pusă de P. Konzistor o va lucra și prezenta părintele Andrei *Badiu*.

8. Alegerea comisiunii verificatoare.

9. Propuneri de sine stătătoare și încheierea conferinței.

La această conferință se îndatorează a participa toți on. preoți tractuali, îmbrăcați în reverenți; cei absenți fără justificare acceptabilă vor fi supuși la amendă de 10 cor. în favorul fondului protopresbiteral.

Turda, 15 Octomvrie 1906.

Iovian *Murășan*
protop. prezid. confes.

Convocare.

Prin aceasta convoc onorata preoțime din protoprezbiteratul tractului M. Oșorhei la conferința preoțească anuală, care se va ține la Joi la 9/22 Noemvrie în comuna bisericăscă Sănger cu următorul

Program:

1. La 9 ore serviciu divin (sfânta liturgie) cu invocarea sfântului Dub, prin preoții: Parteniu Mateiu din Corunca și Nicolae Motora din Mureș Săngeorgiu. Predica despre însemnătatea bisericești greco-orientale în general și în special despre însemnătatea și necesitatea edificării unei biserici noi în comuna Sănger în locul celei vechi de lemn ruinată și strămte, o rostește parohul Pavel Suciu. La acest serviciu divin este obligat fiecare preot a lua parte. Parastas pentru titorii și binefăcătorii bisericești din loc.

2 La 11 ore deschiderea conferinței prin protoprezbiterul prezident.

3. Alegerea unui notar și alor 2 bărbați de încredere și verificatori ai protocolului.

4. Constatarea celor prezenți.

5. Discuție asupra modului cum s'a oficiat serviciu divin, asupra predicii și asupra serviciului păstasului.

6. Comunicarea ordinelor konzistoriale dtto 4 Martie Nr. 2142/1903, dtto 14/27 Iulie a. c. Nr. 6194 Bis, dtto 8/21 August a. c. Nr. 7423 Bis. și în fine dtto 21 August a. c. Nr. 877 Bis.

7. Prezentarea rapoartelor din partea preoției despre progresele obținute în activitatea pastorală, atât cu privire la interesele morale cât și cu privire la cele materiale, la înmulțirea credincioșilor, la delăturarea și împușinarea concubinatelor și stăpîrea altor obiceiuri rele, la cercetarea bisericești, la înființarea de fonduri în bani și bucate la edificări, reparări, etc.

8. Tema: „Cari sunt indatoririle preotului față de școala confesională, a cărei director este, și cauzele, cari împiedică o înaintare mai vădită pe terenul școlar?“ Elaboratorii: Cornel Popu, paroh în Sâmbenedic și Teodor Muice, paroh în Erdősăngeorgiu.

9. Propuneri de sine stătătoare.

10. Defigerea locului pentru proxima conferință.

11. Încheierea conferinței.

Murăș-Oșorhei, 15/28 Octom. 1906.

Oficiul protoprezbiteral gr. ort. al M. Oșorheiului.

Ștefan Rusu
protopresbiter.

NOUȚĂȚI.

Pentru catedrala noastră din Sibiu au mai contribuit următorii domni toți din Blaj: Toma Coldea, Emil Oltean, Gheorghe Mezei câte 5 cor.; Teodor Onișor, Arcadie Ie-nășel, Aug. Butariu câte 2 cor.; Nic. Ie-nășel, Francisc Darvaș, Rudolf Ritiu, Ion Ianza, Oct. Măcelariu, câte 1 cor.; și Nic. Chicidean, 50 fileri.

Regele Carol bolnav. Din București vine știrea că regele Carol s'a întors bolnav dela manevre. A fost chemat telegrafice medicul vestit dela Viena Dr. Noorden.

Convenire socială. Miercuri seara a aranjat reuniunea română de muzică din Sibiu o convenire socială în restaurantul Pankievitz în onoarea directorului de muzică H. Kirchner. A fost de față aproape întreaga elită a Sibiului, precum și o deputație a reuniunii săsești „Männergesangsverein“ cu dl Dr. Zikelius. În mijlocul unei animații extraordinare la cuvântul prez. reuniunii dl Dr. *Miron Cristea* și în cuvinte calde accentuiază meritele dirigentului Kirchner la succesele reuniunii, iar la urmă între aplauzele prelungi ale celor prezenți îi predă drept semn de amintire un inel cu briliante. Dl Kirchner cu vădită satisfacție mulțamește cu grai românesc pentru frumoasa distincție. Au mai rostit apoi cuvântări de ocazie dl *Iuliu Enescu* pentru reprezentanții reuniunii săsești, dl Dr. *V. Bologa* pentru solistele reuniunii noastre, amintind vremurile când acestea au susținut trăinicia reuniunii, Dr. *Zikelius* pentru progresul reuniunii, zicând că acesta numai prin luptă aprigă și emu-

lare se poate realiza. Dl *E. Borcia* în câteva note hazlii aduce elegii dlui Kirchner, par. *Isaia Popa*, închină pentru președinte, diac. *Gh. Tulbure* pentru clerici, în numele cărora își ridică cuvântul ats. *Ion Duma*, iar Dr. *I. Dobre* încheie șirul acestor cuvântări închinând pentru doamna Kirchner.

Terminându-se partea oficială președinte iei coala cu accentele câtorva cântece a fost satisfăcută și dorința ferbinte a sufletelor mai tinere dornice de expansiune dându-se loc și jocului.

Târziu în noapte s'a încheiat apoi serata, a cărei improvizație succesează a oferit celor prezenți prilejul de a petrece o seară în senzații cât se poate de plăcute.

Academia Română a făcut în zilele acestea o modificare în regulamentul ei general în înțelesul, că de aici înainte pot face lecturi publice în Academie și persoane străine, cari nu sunt membrii ord. ori corespondenți, prezentând însă prealabil biroului manuscrisul lecturii respective.

† Pavel Popescu, v.-protopop on. gr. cat. în Boarta, după suferințe grele de 11 zile, împărțit cu sfintele sacrameente, Joi la orele 9 a. m. și a dat sufletul în mâinile creatorului în anul al 71-lea al vieții și al 50 al preoției și fericitei căsătorii. În mormântarea va avea loc Sămbătă în 3 Nov. st. n. la 1 oră d. a., după ritul gr. cat. în cimiteriul gr. cat. din Boarta.

Foc. În toamna aceasta s'au întâmplat neobiceiuit de multe focuri. De când numai am dat știrea despre pustiirea aproape a întregii comune Deda și azi ne aduce „Tribuna“ vestea, că un foc groznic a pustiit în comuna Curtici, iar Mercuri au ars în comuna Glogovăț peste 100 case cu tot avutul lor. Ieri a pustiit un foc aprig și comuna Gusterița, arzând mai multe uliți cu desăvârșire.

Săptămâna lui Alexandri a fost praznicul de teatru național din București de Marți 10 Oct. până Duminică în 15 Oct. S'au jucat piesele lui Alexandri: Despot Vodă, Lipitorii satelor și Ovidiu.

Dr. Ion Dzierzon, preot în Kreuzburg inventariul uneltelor moderne pentru stuprit a murit în zilele trecute în vârstă de 96 ani.

Dl Gheorghe Ganea a fost promovat în Sămbăta trecută doctor în drept la universitatea din Cluj.

Al 98-lea Cassariatul Reuniunii române de înmormântare din Sibiu a solvit ajutorul statutar după răposatul membru Nicolae Dumitru fost ziler.

Acesta este cazul al 98-lea de moarte în sinul Reuniunii române de înmormântare sibieni.

La fondurile „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“ din prilegiul primei expresii de copii, aranjate la 14 Oct. n. c. de Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu, în Apoldul rom. s'au făcut următoarele daruri și anume la „Fondul de 20 fileri pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare au dăruit: mirii Ioan Vălean, sodal faur, și dsoara Paraschiva Neag, N. cas. 208 ambii 1 cor. 50 fil.; surorile dsoara Ana și Maria Beu, familia parohului Ioan Orăștian, parohul Ioan Lazar, fiecare 1 cor.; dsoara Valeria Reou inv., Elisabeta Neag, Ioan Nicoară, epitrop, Moise Buta, Nr. 88, fiecare câte 40 fileri; Nicolae Orăștian, primar, Nr. 457, 30 fileri; Nicolae Fărcaș, inv., Ioan Preda, inv., și soția sa Ana, Dem. Orăștian, inv., dir. și soția sa Eudochia, Ioan Moga, ec. Nr. 99, Moise Popa, ec. Nr. 117, Nicolae Popa, ec. Nr. 180, Ioan Orăștian, cărcimar, Nr. 153 a), fiecare câte 20 fileri; (toți din Apoldul rom.), Ieronim Preda, dir. librăriei arhid. (Sibiu) 20 fil. Vic. Tordășianu, secretar. Reun. agr. 10 fileri, iar la Fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace au dăruit parohii Ioan Orăștian și Ioan Lazar, câte 1 cor., Moise Buta ec. și Ioan Orăștian, ospătar, ambii câte 40 fileri.

Burse. Ministrul de război al României publică concurs pentru trei burse de câte 3000 lei pentru studii mecanice navale. Durata studiului va fi trei ani în Franța și un an de praxă pe un vas de război tot acolo. Pot concura absolvenții de gimnazii și școale reale.

Fabrici noi. Nici n'a ajuns dieta să discute bine proiectul, prin care guvernul face concesii și dă ajutoare nouilor fabrici și s'au înisnuat până acum 11 fabrici noi mari în țara noastră, între cari 7 de diferite țesătorii.

Cinste poetului. În zilele trecute s'a împărțit de mare cinste unul din cei mai mari poeți ai peninsulei scandinave, *Holger Brachmann*, cel mai mare literat după Andersen. Și-a serbat împlinirea a 70 de ani și din acest prilej toate trei țările din „Nordland“ l-au sărbătorit cu festivități extraordinare.

Limba nemtească o vorbesc astăzi — după datele unui statistician — 85 mil. oameni, ca limbă maternă, dintre cari 52 mil. în Germania și 2 mil. în Ungaria.

Monte Carlo în Sinaia. Ziarele din Bpesta scriu, că un consorțiu francez ar fi obținut concesie din partea guvernului României, de a instala în Sinaia un așezământ pentru joc de cărți și ruletă, după modelul lui Monte Carlo. Consorțiul ar avea să plătească concesia cu trei milioane franci pe seama spitalelor din țară și să plătească o anumită sumă anuală pe ssuma statului.

Dezertori. Cu ocazia asentărilor proaspete din săptămâna trecută s'a dovedit că în nordul Ungariei au emigrat cu grosul cei ce aveau să stea la asentare. Astfel s'au constatat în comitatul Liptó 608, Sáros 4320 și în Sepes 3460 dezertori, toți duși la America. Jandarmeria a prins pe 19 flăcăi cari s'au trezit prea târziu cu gândul de a fugi la America.

Atentat îndrăzneț. Vinerea trecută a fost atacat în apropiere de Petersburg un transport de bani al statului de vre-o 600 mii ruble. Un pachet cu 360 mii a fost furat. Atacul l-au făcut revoluționarii cu revolve și bombe. Câți-va jandarmi au fost răniți, un atentator a rămas mort și 6 au fost prinși. Bani furati i-a luat o femeie, care făcea parte din complot și a isbutit să fugă cu ei.

Nenorocire. „Gaz. Tr.“ scrie că în atelier de tâmplărie al reg. 50 din Brașov s'a întâmplat Vineri seara, că soldatul Filon Rațiu a turnat petrol în lampa aprinsă și petrolul a luat foc. S'a nenorocit bietul soldat și a murit în aceeași noapte, iar soțul său Ilie Barbu a suferit arsuri grave și zace pe moarte în spital. Al treilea ce era de față a scăpat.

Buffalo Bill, care turburase astavară pacea Ardealului nostru cu reclamele lui strigătoare a dat de mare nenorocire în munții Pînghorn din America. Trupa întregă cu animale cu tot a fost surprinsă de un viscol uriaș, iar zăpada i-a cutropit încât e eschisă orice mântuire.

Teatru.

Sămbătă 3 Nov. st. n.: *Wilhelm Tell*, dramă în 5 acte de Fried. v. Schiller.

Duminică la 3 ore d. a.: *Hamlet*, tragedie în 5 acte de W. Shakespeare.

Seara: *Die drei Erlebnisse*, comedie în 3 acte de Fr. v. Schönthan.

Cu greu s'ar afla

— dacă peste tot există — un mijloc, care să aibă rezultatul „Emulsion“ ului lui Scott la copii, pentru că „Emulsion“ ul lui Scott întărește organismul tinăr, îi dă puteri nouă și-l ajută să treacă toate greutățile dezvoltării. Totodată „Emulsion“ ul lui Scott este gustos, se mistue așa de ușor încât nu obvin nici cele mai neînsemnate neregularități în mistuire, deci cu acesta se obțin cele mai bune rezultate. „Emulsion“ ul lui Scott este cu mult mai bun ca oleul simplu de pește. VI 252 1-4

Pescarul cu batogul cel mare este dovada pentru adevărata procedură a lui Scott.

Trimțându-se 75 fileri în mări postale, și amintind de jurnalul acesta se trimite sticle de probă franco de cătră:

Dr. EMIL BUDAI, „Stadtapotheke“ BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.

Prețul sticlei originale: cor. 2-50. Se capătă în toate farmaciile.

Moșie

de 680 jug. cat. se exarândează pe mai mulți ani. Moșia se află pe hotarul comunei Kresztmènes comitatul Aradului și constă din:

11 jug. pomet frumos în comună; 290 jug. arător și fânaș și restul pășune și pădure.

Informații mai detaliate dă proprietarul

Ioan Urs de Margina,
Sibiu.

Nr. 358—1906 protop. [268] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan permanent fără drept de succesiune, din parohia Mediaș, protopresbiteratul Mediașului, pe baza rezoluțiunii Prea Ven. Consistor arhidiecezan din 28 August a. e. Nr. 8106 Bis, prin aceasta se exerce concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Capelanul se bucură de jumătate venite parohiale fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat, primind și un ajutor dela stat din suma destinată pentru capelani.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și înainta cererile concursuale instruite cu testimoniu de 8 clase gimnaziale, absolut teologic și atestat de calificățiune preoțească, subscrisului oficiu protopresbiteral în termenul susindicat, prezentându-se în vre-o Duminecă ori sârbătoare în biserică spre a cânta respective a celebra și cuvânta.

Totodată se deobligă cel ales de capelan a contribui la fondul protopresbiteral pentru casa tractuala cu suma de 40 coroane anual, în decurs de 10 ani consecutiv.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Mediașului. În conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Mediaș, 15 Octomvrie 1906.

Romul Mircea
protopresbiter

Viță de vie nobilitată.

Ca și în anii trecuți așa și acum

**Prima plantațiune de viță nobilitată
de pe Târnave**

Propr: Fr. Caspari, Mediaș 44, (Transilvania) a fost singura în întreaga țară, care a lăsat mușterilor săi cele mai sănătoase și mai curate sorte de viță de vie nobilitată. Dar și în viitor numai dela această firmă se pot procura cele mai variate sorte de viță nobilă, pentru vin de masă, desert etc., — prin a căror plantare și producere proprietarul viilor a obținut rezultatele cele mai frumoase.

Catalog ilustrat cu multe scrisori de mulțumită și recunoștință se trimite la cerere gratis și franco. [253] 8—40

Magazin de specialitate!

Mare depozit de
juvaericeale, aurării, argintării, oroloage
de aur și de argint, pentru domni și dame
toate noutăți.

A. MORAWETZ, juvaer și gravor.

Sibiu, strada cisdădiei nr. 14.

[74] 31—

Aur și argint vechiu se cumpără ori se primește ca plătire.

NOU!**NOU!****Somatose**

fluide.

Mijloc tonic

producător de apetit și întăritor de nervi.

(63 a) 18—26

La 7 Expoziții publice cele dintâi premii.

Veritabil aumai cu

Șoșoni, slippers
Galoși
de Petersburg.

Singurii contrahenți:

Messtorff Behn & Co.
Viena I.

Vânzare în detail în toate prăvăliile mai bune de încălțăminte, de modă și gumă.

[264] 2—6

Pentru pacienții de stomach!

Tuturor cari în urma răcelii ori a prea marelui împovărări a stomacului sau prin consumarea de mâncări greu de mistuit prea reci ori prea calde sau prin un traiu neregulat și au contras bôle de stomach, precum:

Catar de stomach, Sgârbiuri de stomach,**Dureri de stomach, Mistuire grea sau astupare de stomach**

li-se recomandă un bun mijloc de casă, ale cărui rezultate escelente de mulți ani sunt deja probate. Acesta este:

Vinul de burueni al lui Hubert Ullrich.

Acest vin este preparat din burueni renumite și recunoscute ca tămăduitoare, cu vin bun; întărește și înviorază organismul de mistuire al omului. Vinul de burueni delătură conturbațiile de mistuire și influențază puternic asupra noiei formări de sânge sănătos.

Prin întrebuințarea regulată a vinului de burueni bôlele de stomach vor fi curate încă în formare. Să nu întârzie nime dar a-l folosi încă de cu vreme. Simptome, ca: dureri de cap, rigăeli, arsuri în stomach, inflamații, amețeli cu vomări, cari la pacienți cu suferințe învechite apar cu atât mai vehement, dispar adesea după câte-va beuturi de vin de burueni.

Constipațiile cu urmările lor neplăcute, **maladii, dureri colice, bătăi de inimă, insomnie,** precum și conglomerarea sângelui în ficat, plină și suferințele hemoroidice de multe-ori se delătură iute cu vinul de burueni. Vinul de burueni delătură mistuirea grea și depărtază prin un scaun ușor materii stricate din stomach și intestine.

Fața palidă și slabă, anemia și slăbiciunile sunt de obicei urmările unei mistuiri rele a formării insuficiente de sânge și a stării bolnăvicioase a ficatului. Lipsa de apetit și reaua dispoziție, precum și durerile de cap și nopțile perdute (insomnie) consumă adeseori inutul cu inutul multe persoane. Vinul de burueni dă slăbitei puteri de traiu un nou și prospăt impuls. Vinul de burueni mărește apetitul, ajută mistuirea și nutrirea, ușurează formarea și schimbarea materiei, înlesnește formarea sângelui, calmază nervi escitați și crează nouă voe de viață. Nenumărate scrisori de recunoștință și mulțumită dovedesc acestea.

Vinul de ierburi se află de vânzare în sticle fl. 1.50 și fl. 2.— la farmaciile din Sibiu, Tunisor, Siliște, Oena, Slimnic, Șeica-mare, Nocrich, Avrig, Tâlmăciu, Boțfa, Cisdădie, Poplaca, Gurartului, Jina, Poiana, Mercurea, Călnic, Loman, Pianul-de-sus, Petrifalău, Sebeșul-săseș, Vinul-de-jos, Daia, Spring, Vingard, Ohaba, Beșineu, Mihalț, Teiuș, Blaj, Pănade, Tapu, Mediaș, Birljel, Sân-Mărtin, Ibașfalău, Basna, Agnita, Cincu-mare, Boholț, Făgăraș, Beclean, Cămpulung, Râmnic-Vâlcea, Cudjir, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hașeg, Lunca, Puj, Ohaba, Ponor, Alba-Iulia etc. — precum și în toate celelalte localități mai mari și mai mici din Ardeal, Ungaria și Austria.

Farmaciile din Sibiu trimit 3 și mai multe sticle de vin cu prețurile originale în toate calitățile din Austro-Ungaria.

Păziți-vă de falsificări!

Să se cêră anumit:

Vinul de burueni al lui Hubert Ullrich.

Vinul meu nu este o medicină secretă. Părțile lui constitutive sânt: Vin de Malaga 50,0 Spirit de vin 100,0, Glycerin 100,0, Vin roșu 240,0, Sirup de fragi 150,0, Sirup de cireșe 320,0, Coacăză, Anis, Rădăcină „Helen“, iarbă ferului americană, Rădăcina „Entianus“, „Kalmus“ à 10,0. Tote aceste se amestecă.

un. dcm. [11] 36—

ÎN 6 ZILE
LA

AMERICA

Transport de persoane

în
Canada și Argentina.

Cereți clarificări.

E de ajuns carte postală.

Răspundem în românește.

Falk et Comp.

Secția românească.

Hamburg

Strada Raboisen Nr. 30.

257 3—26